Időről időre érkeznek hozzám olvasói visszajelzések, amelyek arról tanúskodnak, hogy sokan olvassák szívesen ezt a rovatot. Természetesen ez nagy öröm számomra, és szívből köszönöm figyelmüket, hűségüket. A napokban például levelet kaptam Pintér úrtól – teljes nevét csak azért nem írom ki, mert akkor könnyű összetéveszteni a jelenlegi belügyminiszterrel… (Persze ugyanolyan őszinte örömmel töltene el, ha egyszer a miniszter úrtól is kapnék egy olvasói üzenetet.) Pintér úr egyebek mellett beszámolt egy nemes hagyományról, melyről mostanáig nem tudtam. Egy közgazdász üzletember, Janicsek Tamás és régi barátja, a Krakkóban élő laptulajdonos, Jerzy Jurecki jó tíz évvel ezelőtt elhatározták, hogy a sport frontján erősítik a lengyel–magyar barátságot. Évente két alkalommal nemzetközi labdarúgó mérkőzést tartanak, amatőr öregfiúk részvételével. Tavasszal, Pünkösd környékén mindig Lengyelországban játszanak egymással, többnyire Zakopanéban, ősszel pedig Magyarországon, változó helyszíneken. Mindig jó minőségű, komoly pályán, szakképzett játékvezetőkkel, és a győztes serleget kap.

Természetesen a kupa átadását követő integráció, vagyis a fehér asztal melletti vacsora is figyelemre méltó esemény… Pünkösd idejét éljük, ennek megfelelően a zakopanei meccset múlt szombaton rendezték – az eredményről sajnos nem értesültem. Bármelyik csapat nyert is, kétségtelen, hogy az ilyen alulról születő, a hétköznapi emberek által teremtett hagyományok éltetik történelmi barátságunkat. Egyébként a két ötletgazda, Janicsek és Jurecki urak annak idején, ifjú fejjel, a Balaton partján ismerkedtek meg egymással.

Ha már foci, akkor nem bírom ki, hogy ne számoljak be a múlt hétvégén lejátszott világbajnoki selejtező mérkőzésről, amelyen a lengyel válogatott 3:1 arányban legyőzte a románt. Az összecsapást Varsóban, a néhány éve átadott gyönyörű Nemzeti Stadionban vívták, és a románoknak semmi esélyük nem volt a vereség elkerülésére. A lengyel csodacsatár, Robert Le wandowski gólokkal remekelt. Egy román futballszakértő, aki korábban válogatott játékos volt, azt nyilatkozta, hogy Lewandowski „nemi erőszakot követett el a román csapaton”. Hétköznapi nyelven ezt persze kevésbé szalonképesen szoktuk kifejezni, vagyis hogy Lewandowski mit csinált a románokkal… Az biztos, hogy nem kímélte őket. Ám nem is az eredmény miatt hoztam elő ezt a meccset, hanem a szurkolók dicséretére. A lengyelek ugyanis rájöttek, mivel lehet a legjobban bosszantani a román drukkereket: nem azt kiabálták a saját csapatuk biztatására, hogy POLSKA, POLSKA!, hanem azt, hogy RIA, RIA, HUNGÁRIA! Hát nem gyönyörű? A kilencven perc során többször is megtörtént, hogy sok ezer lengyel néző Hungáriát skandált, a vendégszektorban elhelyezett, biztonsági őrökkel körbeállt néhány száz román pedig valósággal őrjöngött. És mindez Varsóban. Egyébként ez a ria, ria, hungáriázás most nem először történt. Tavaly novemberben Bukarestben játszották a Románia–Lengyelország

selejtezőt, amelyet szintén a lengyelek nyertek, 3:0 arányban, akkor is Lewandowski vezérletével. A lengyel drukkerek ott vetették be először a csodafegyvert, a magyarok éltetését – a románok akkor is majdnem agyvérzést kaptak. Ama meccs után nem maradt el a magyar focitársadalom válasza: a soron következő Üllői úti Fradi-meccsen a nézők egy percig azt skandálták, hogy POLSKA, POLSKA! A mostani varsói lengyel gesztusért sajnos nem várható magyar viszonzás, mert éppen nyári szünet van a bajnokságban, még heteken keresztül nem lesznek mérkőzések.

A washingtoni Fehér Ház múlt pénteken bejelentette, hogy Donald Trump elnök július elején, még a G20-as országcsoport németországi csúcsértekezlete előtt lengyelországi látogatásra utazik, aminek célja, hogy kiemelje „a NATO kollektív védelme erősítésének elsődleges fontosságát.” Egyes lengyel politológusok ezt egyszerűbben úgy fogalmazzák meg: Trump elnök ezzel a látogatással szeretné megköszönni a lengyel közreműködést az amerikai hadászati stratégiában. Antoni Macierewicz nemzetvédelmi miniszter a lengyel közszolgálati televízióban arról beszélt, hogy Trump varsói útja óriási siker a lengyel diplomácia számára, és jelzi, hogyan változott Lengyelország geopolitikai és világpolitikai helyzete az utóbbi másfél évben. Ehhez nyilván hozzájárult, hogy a lengyel állam növelte hadseregének létszámát, a költségvetési tervben pedig már a GDP két százalékára rúgó védelmi kiadások szerepelnek. A védelmi miniszter mindehhez hozzátett egy hangzatos mondatot: „A lengyel–amerikai szövetség az európai biztonság alapja.”

A tervek szerint Trump Lengyelországban részt vesz az Adriai-, Balti- és Fekete-tengeri együttműködést szorgalmazó, úgynevezett Három Tenger Kezdeményezés konferenciáján, amelyet Wroclawban tartanak. A tanácskozásra közép-, kelet- és dél-európai államok vezetői ülnek össze, tehát bizonyára a magyar miniszterelnök is jelen lesz. A Fehér Ház közleménye aláhúzza, hogy Trump az amerikai kormányzat és a közép-európai térség országai közötti szoros kapcsolatokat kívánja hangsúlyozni.

További friss érdekesség, hogy Andrzej Duda lengyel köztársasági elnök egy lapinterjúban kijelentette: a 2019-es, következő parlamenti választások időpontjára népszavazást ír ki a Lengyelországba átirányítandó migránsok befogadásáról. Az interjú fő témája az új lengyel alkotmány előkészítését célzó, jövő novemberi véleménynyilvánító népszavazás volt, amelyet a lengyel kormány már régóta tervez. Duda leszögezte: a menekültek befogadására ma nagyon egyszerű a válasz, és a lengyel kormány semmiképpen sem egyezik bele a menekültek átirányításába. Ez az álláspontot ő maga is teljességgel támogatja. Újságírói kérdésre megismételte: „Nem egyezem bele, hogy Lengyelországba kényszerrel telepítsenek át embereket.”

A népszavazás időpontjával kapcsolatban kifejtette: ma még nem lehet tudni, milyen eredményeket hoznak a 2019-es lengyel parlamenti választások. Ezért azt tartja tisztességesnek, hogy a választók ne most, hanem csak akkor mondják ki, egyetértenek-e a migránsok kényszerű átirányításával, vagy sem. Ezért, hogy éppen a parlamenti választások napjára írja ki a véleménynyilvánító népszavazást, az lesz a legalkalmasabb pillanat. Megjegyzendő, hogy a lengyel politikai vezetők egységesen elutasítják az Európai Bizottság (EB) által a menekültek átirányítására 2015 őszén előirányzott kvótát. Ellenzik az állandó uniós menekültelosztási rendszer elképzelését is. (Egyedül Witold Waszczykowski külügyminiszter fogalmazott meg egy kóbor ellenvéleményt, ám hamar visszakozott.) A lengyel népszavazást az tartja napirenden, hogy Brüsszel a varsói kormányt is eljárással fenyegeti.